

## Dragoste eternă

Leul Cel Batran

---

Pe aripi de caldă toamnă, printre frunze ruginii,  
Trec agale-ndrăgostiții pe străduțe rubinii,  
Strâns ținându-se de mână, sărutându-se duios,  
Șoptind versuri de văpaie și amor misterios.

Cupluri dulci, nedespărțite, pe sub raze se opresc,  
Sorb cuvintele de taină ce obrajii îi roșesc,  
Ochi în ochi se văd aievea, iară buzele fierbinți  
Se ating înmiresmate, amuțind apoi cumiți.

Gândurile nu au stare, alergând într-un mister  
Ce se-ntinde fără margini spre albastrul efemer,  
Hoinărind pe stele dalbe, părți din vastul infinit,  
Unde stă ascuns arcașul, Cupidon cel fericit.

Dar ce văd, ce văd în zare, pe un val alunecând?  
Două chipuri fără seamăn, se îndreaptă spre pământ.  
Două inimi săgetate de fiori neprihăniți,  
Care bat fără-ncetare pentru doi îndrăgostiți.

Plini de bucurie pură, nebunește se iubesc,  
Spre altarul fericirii cu credință ei pășesc,  
Din dorința arzătoare de-aș uni al lor destin,  
Jurând dragoste eternă doar cu pâine și cu vin.